

Nr 458.

Av herrar **Skoglund** i Umeå och **Levin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 73, angående anslag till vissa statliga lånefonder för budgetåret 1950/51, m. m.

I proposition den 3 februari 1950, nr 73, angående anslag till vissa statliga lånefonder för budgetåret 1950/51, m. m., har chefen för jordbruksdepartementet, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, hemställt, bland annat, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å kapitalbudgeten för budgetåret 1950/51 anvisa till *Fiskerilånefonden* ett investeringsanslag av 1 250 000 kronor samt till *Lån till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m.* ett investeringsanslag av 1 000 000 kronor (punkt 6, a och b)).

Av den till nämnda statsrådsprotokoll lämnade redogörelsen (s. 22—23) framgår, att fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök i framställning den 12 augusti 1949 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att dels medgiva att det belopp, som årligen må av Kungl. Maj:t disponeras för utlåning från fiskerilånefonden, tills vidare från och med budgetåret 1950/51 skall höjas från nuvarande 2 000 000 kronor till 2 500 000 kronor, dels till nämnda fond och till *Lån till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m.* för samma budgetår anvisa investeringsanslag av 1 750 000 respektive 1 500 000 kronor.

Förslaget om ökad utlåning från fiskerilånefonden motiveras med att anspråken på fonden under de senare åren starkt stegrats och de två sista budgetåren icke kunnat tillfredsställas. Fiskeristyrelsen väntar även, att låneanspråken skola ytterligare öka. Vidare erinrar styrelsen om den utvidgning av lånemöjligheterna från fonden som genomfördes år 1948. Styrelsen framhåller, att om de ökade lånemöjligheterna skola kunna utnyttjas måste det belopp, som årligen får disponeras för lån ur fonden, höjas. Med hänsyn härtill föreslår den, att utlåningsbeloppet skall höjas till 2 500 000 kronor. För att en utlåning av sådan storlek skall bli möjlig anser styrelsen ett kapitaltillskott till fonden å 1 750 000 kronor erforderligt för nästa budgetår. Enligt verkställd uppskattning kan nämligen å fonden blott ett belopp av omkring 750 000 kronor beräknas stå till förfogande för utlåning under sagda budgetår.

Beträffande anslaget till lån till främjande av beredning och avsättning

av fisk m. m. upplyser fiskeristyrelsen, att låneanspråken de senaste två budgetåren icke varit större än att en behållning å 641 000 kronor förelåg vid ingången av löpande budgetår. Detta torde till väsentlig grad bero på svårigheterna att erhålla byggnadstillstånd. Enligt fiskeristyrelsen föreligger emellertid för närvarande ett trängande behov av flera fryshus, vilket behov måste tillgodoses, om landet skall kunna konkurrera på exportmarknaden. Även i övrigt behöver fiskindustrien utbyggas. Trots behållningen å anslaget anser styrelsen därför detsamma böra höjas med 500 000 kronor till 1 500 000 kronor för budgetåret 1950/51.

Föredragande departementschefen har emellertid av skäl, som närmare framgå av förenämnda statsrådsprotokoll, s. 26—27, förordat de anslagsbelopp, som inledningsvis berörts.

De skäl fiskeristyrelsen redovisat till stöd för de av styrelsen förordade anslagshöjningarna måste emellertid anses vara av den art, att en omprövning bör ske i syfte att ifrågavarande två anslag för nästa budgetår upptagas med de av styrelsen förordade beloppen. Vad angår fiskerilånefonden må särskilt framhållas, att redan nu läget är sådant, att föreliggande ansökningar om fiskerilån icke på långt när kunna tillgodoses. Detta har på vissa kustavsnitt haft till följd, att ett slags behovsprövning av låneansökningarna tillämpats, något som helt måste anses strida mot syftet med dessa lån. För att råda bot för dessa missförhållanden torde det bli nödvändigt, att fiskerilånefonden tillföres ett kapitaltillskott av den av fiskeristyrelsen beräknade storleken.

Beträffande lån till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. är såsom fiskeristyrelsen framhållit behovet av fryshus på många håll utomordentligt starkt. Det torde ej heller vara osannolikt, att detta byggnadsändamål kan komma att tillerkännas viss prioritet inom byggnadsregleringens ram med hänsyn till exportintressena. Fördenskull torde förtänksamheten bjuda, att tillräckliga anslagsmedel komma att stå till förfogande för ändamålet.

Övervägande skäl tala således för att ifrågavarande två anslag för nästa budgetår beräknas på sätt fiskeristyrelsen föreslagit.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte i anledning av förslagen i Kungl. Maj:ts proposition, nr 73, angående anslag till vissa statliga lånefonder för budgetåret 1950/51, m. m., å kapitalbudgeten för budgetåret 1950/51 anvisa till Fiskerilånefonden ett investeringsanslag av 1 750 000 kronor samt till Lån till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. ett investeringsanslag av 1 500 000 kronor.

Stockholm den 1 mars 1950.

Gösta Skoglund.

Hans Levin.